№ 90. Piątek 18. Kwietnia 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Inserecya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

C. k. Namiestnictwo nadało opróżnioną posadę katechety przy głównej i niższej szkole realnej w Bochnii kooperatorowi plebanii w Wielopolu, imx. *Janowi Polonczykowi.*

Lwów, 10. kwietnia 1862.

(Ofiary na dotkniętych powodzią.)

Na wsparcie dotkniętych powodzią mieszkańców obwodu tarnowskiego zebrano dalej w drodze składki: W powiecie *Żółkiewskim* 87 zł. 95½ c.; w powiecie *Kosowskim* 79 zł. 4½ c.; w powiecie *Wojniłowskim* dodatkowo 132 zł. 83½ c.; w powiecie *Bursztyńskim* 25 zł. 88 c.; w powiecie Uhnowskim 200 zł. 50 c., a w powiecie *Wielickim* 40 zł. 73 c. w. a.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Minister stanu mianował *Sewerynu Dniestrzańskiego*, suplenta przy gimnazyum w Samborze, rzeczywistym nauczycielem przy tem gimnazyum.

Telegramy.

Raguza, 15. kwietnia. Vukalovich umknął na granicę pod Grabowem. Michał Paic mianowany został wojewodą Zubczy, Kruszewicy, Dracewicy i Suttoryny.

Nowy Jork, 3. kwietnia. Wojska unii obsaczyły fort Puławskiego i przecięły komunikacyę z Savanną, której bronią śilnie separatyści.

Przegląd polityczny.

Lwów, 17. kwietnia. Jak donosi wczorajsza wieczorna *Gazeta wiedeńska*, postanowił wydział finansowy izby deputowanych na jednem z ostatnich posiedzeń swoich, ażeby najprzód przedkładali izbie właściwi referenci szczegółowe rubryki wydatków państwa w miarę tego, jak będą uchwalane w wydziale, a zaś dwaj jeneralni sprawozdawcy będą mieć zadanie, przedstawiać potem izbie ogół postanowień wydziału co do wszystkich rubryk wydatków i ich pokrycia w formie ustawy finansowej. Jakoż na ostatniem posiedzeniu izby deputowanych został już przedłożony izbie cały szereg takich szczegółowych relacyj, i można się przeto spodziewać, że obrady nad budżetem w izbie po feryach będą postępować bez przerwy. Zarazem wymienia też *Gazeta wiedeńska* poszczególnie wniesione już do izby sprawozdania budżetowe, których wykaz znajdzie czytelnik w przynależnej rubryce.

Zaś w numerze dzisiejszym przyniosła *Gazeta wiedeńska* obszerny i ciekawy dokument z Siedmiogrodu, zawierający najnijeńsze przedstawienie saskiego zgromadzenia narodowego, względem praktycznego przeprawadzenia praw konstytucyjnych i narodowego równouprawnienia w Siedmiogrodzie na podstawie cesarskiego dyplomu z 20. października 1860 i patentów konstytucyjnych z 26. lutego 1861. Naród saski stawia w tem podaniu głównie następujące zasady: Prawo legislacyi w sprawach wewnętrznych i zupełna autonomia municypalna także co do innych narodów w kraju, jako to Węgrów, Szeklerów i Rumunów; reprezentacya ludności złożona podług interesów; w sprawach religijnych najzupełniejsze równouprawnienie wszystkich wyznań, i nakoniec podział kraju na narodowe okręgi administracyjne.

W sprawie margrabi Lavalette i jenerała Goyon zapewnia teraz *Patrie*, że ani jeden, ani drugi nie ustąpi z Rzymu, lecz otrzymają tylko wyraźniejsze instrukcye dla uniknięcia nadal nowych kolizyi służbowych. Mylnem zresztą było mniemanie niektórych dzienników, jakoby ci obadwaj reprezentanci francuscy nie mogli się pogodzić nigdy dla odmienności swoich zasad i politycznej dążności, bo przecież wiadomo dobrze całemu światu, że polityka Francyi tak domowa jak i zewnętrzna nie zależy wcale od ministrów lub ambasadorów, lecz spoczywa w ręku samego Cesarza, i że przeto tak p. Lavalette jak i jenerał Goyon reprezentują tylko jeden system polityczny, jedną wolę, i że różnica między nimi może zachodzić jedynie tylko co do sposobu wykonywania tej woli.

Jak właściwie stoi teraz sprawa mexykańska, trudno osądzić z wiadomości dzisiejszych, które wprost sprzeciwiają się jedna drugiej. I tak gdy jedna pogłoska utrzymuje, jakoby armie sprzymierzone zajęły już stolicę Mexyku, i obaliwszy rządy Juareza ustanowiły rząd prowizoryczny, zapewnia przeciwnie ostatni telegram, że Francya nie chciała nawet przyjąć propozycyi Hiszpanii co do wspólnych kroków w Mexyku, by uzyskać od tego kraju zaspokojenie swoich pretensyj bez naruszenia jego niepodległości. Na wszelki przypadek więc pokazuje się, że Francya chcąc przeprowadzać dalej swoje projekta polityczne w Mexyku nie mogłaby liczyć w tym względzie na pomoc żadnego ze swoich sprzymierzeńców.

Pan Ratazzi wydał temi czasy znowu świeży okólnik do prefektów, w którym wyjaśnia im dobitnie politykę rządu włoskiego; mianowicie powiada minister, że ta polityka ma wyłącznie na celu jedność narodu i wolność, i że rząd dążyć będzie zawsze stale do tego celu, ale też z drugiej strony niedozwoli nikomu wdzierać się w swoje prawa. Zdaje się, że ta pogróżka zwrócona jest przeciw komitetom narodowym, których wpływ staje się coraz niebezpieczniejszym dla gabinetu. — Z Rzymu donosi telegram tylko o świeżem aresztowaniu kilku osób, obwinionych o związek z tajnemi towarzystwami, a między temi profesora rzymskiego uniwersytetu p. Gentile, — sekretarza u ministra Franciszka II. p. Ulloa, i pewnego Anglika imieniem Bischop, który ma być kuzynem lorda Derby.

W Portugalii zanosi się na zmianę gabinetu, a ostatnie wiadomości przepowiadają nawet rozwiązanie izby, niewyjaśniając jednak właściwej przyczyny tego przesilenia politycznego.

Ostatnie telegramy z Ameryki głoszą znowu świeże zwycięstwo i postępy wojsk federacyjnych nad Potomakiem, a prócz tego dowiadujemy się z nich, że senat washingtoński opanowany również gorączką statków pancernych wotował teraz 15 milionów dolarów na ich budowę.

Sprawy krajowe.

Uwiadomienie,

względem uporządkowania przewozu bydła opaśnego na targi krakowskie.

Ponieważ w skutek wielokrotnych starań Towarzystw gospodarskich Galicyjskiego i Krakowskiego magistrat miasta Krakowa dogodne miejsce na targowicę bydła oznaczył, a dyrekcya kolei żelaznej potrzebne wydała rozporządzenie, aby bydło do wywozu przeznaczone, w każdym czasie i na każde żądanie właściciela było we Lwowie ładowane i bez przerwy do Krakowa wysyłane; gdy przytem dni targowe w piątki w Krakowie istniejące najdogodniejszemi okazują się, przeto uwiadamia się niniejszem wszystkich właścicieli i handlarzy bydłem, by swoje bydło we Lwowie w każdą środę częścią rannym, częścią wieczornym pociągiem do Krakowa wysyłali.

Bydło rannym pociągiem wysłane przybędzie do Krakowa we czwartek rano, bydło zaś wieczornym pociągiem wysłane przybędzie do Krakowa tegoż dnia w wieczór; przeto właściciele uzyszczą czas wypoczynku i nakarmienia bydła na targowicy krakowskiej, a kupcy z różnych stron, opaśnego bydła potrzebujący, będą chętnie na targi piątkowe do Krakowa przybywać.

Hodowcy bydła obwodów niżej głównego miasta Lwowa leżących, mogą w najbliższych stacyach kolei żelaznej do tego wymiaru czasu się zastosować.

Dla tych, którzyby z cen ofiarowanych w Krakowie nie byli zadowoleni, lub mieli chęć na targu wiedeńskim, który w następujący poniedziałek wypada, większe korzyści osiągnąć, zostaje czasu w Piątek wieczór lub sobotę rano, swe bydło do Wiednia koleją odesłać, które tamże albo w sobotę wieczór, albo w niedzielę rano przybędzie, dostatecznie wypocznie, nakarmi się i na targ poniedziałkowy zaprowadzi.

Przez ustalenie targów w Krakowie i przez powyższy podział przewozu, usunie się dla handlarzy i hodowców bydła, niedogodność z istniejącego teraz przewozu bydła wprost do Wiednia wynikająca; przy którym bydło przez trzy dni bez pożywienia i napoju nędznieje, traci na wadze, a często i słabsze sztuki odchodzą.

Korzyści z odwiedzania targów w mieście Krakowie są tak dla kupujących, jak i dla przedających niemałej wartości: albowiem gdy miasta Szląskie, Czeskie i Morawskie, potrzebujące podobnież bydła rzeźnego, bliżej Krakowa są położone, a teraz w braku punktu pośredniczego, niedostatek bydła rzeźnego cierpią lub swą potrzeb zaopatrywać są zmuszone z targów wiedeńskich; przeto ustalenie targu w mieście Krakowie, jako w środku między przedającymi a potrzebującymi położonem, stanie się pośrednikiem ułatwiającym zaopatrywanie wszystkich miast i prowincyj bydła rzeźnego potrzebujących.

Z komitetu c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego.

Lwów, 14. marca 1862.

Prezydujący: *Krasicki* m. p.

Sekretarz: *Przełęcki* m. p.

Protokół 13go posiedzenia rady miasta Lwowa odbytego na dniu 13. marca 1862 r. — Prezydujący pan burmistrz miasta.

Obecnych panów radnych 82. Z nieobecności nieusprawiedliwionych 8. Po zagajeniu posiedzenia odczytany został protokół z 4. lutego r. b., który przez zgromadzenie przyjęty i należycie podpisanym został. Potem odczytany był drugi protokół z 13go lutego 1862 r., przy którym radny pan Schuman J. zauważał: że

w sprawie przez sekcyę II. wniesionej o sprzedaż lasu zrębami więcej dającemu, uchwała nie zdaje się być prawomocną, gdyż ze zgromadzenia 23 członków za, zaś 27 członków przeciw wnioskowi głosowało, a więc regulaminem przepisanego kompletu 51 osób nie było, i wniósł, by tę sprawę sekcyi II. powtórnie do zbadania i wniesienia pod obradę rady zalecić. Po wyjaśnieniu jednak p. Jabłońskiego, że przy obliczaniu głosów swoją osobę jako 51go nie liczył. przyjęło zgromadzenie pomieniony protokół jako wiarogodny, któren też należycie podpisanym został, jednak na powtórną uwagę radnego p. Schuman, że tę sprawę nie wszyscy dobrze zrozumieli, i dlatego wedle swego przekonania głosować nie mogli — uchwaliło zgromadzenie zalecić sekcyi II. dokładne zbadanie wniosku, ażali zręby w lasach m. więcej dającemu sprzedawać nie byłoby korzystniej, jak we własnym zarządzie sagi wyrabiać. Następnie zawiadomił p. prezydujący: że radny p. Dr. Milleret dla słabości swego siostrzeńca do Wiednia na dni 14 wyjechać był zmuszony, zaś radny p. Kofszyński o przeniesienie do sekcyi III. uprasza, przyczem z tejże radnego p. Bogdanowicza do sekcyi II. przydzielić wypadnie. Zgromadzenie przyjęło do wiadomości wydalenie się p. Dr. Milleret i zgodziło się na przeniesienie pp. Kofszyńskiego i Bogdanowicza. Potem zawiadomił p. prezydujący: że p. Kozaczewski Tomasz o uwolnienie od obowiązków radnego dla swych zatrudnień uprasza, i zauważał, że w jego miejsce następującego z kolei zastępcę p. Juliusza Gablenz do zasiadania w radzie powołać wypadnie. Zgromadzenie uwalnia większością głosów radnego p. Kozaczewskiego i powołuje p. J. Gablenz do zasiadania w radzie za równoczesnem przydzieleniem do sekcyi III. w miejsce występującego. W sprawie gwałtów wyrządzonych przy zbiegowisku d. 29. grudnia 1861 r. przez organa władzy bezpieczeństwa na spokojnych obywatelach tego miasta, o które w myśl uchwały rady zażalenie do Jego Exc. c. k. Namiestnika Galicyi wniesionem zostało, nadeszła odprawa z prezydyum c. k. Namiestnictwa pod datą 13. lutego l. prez. 934 (M. p. 45), którą p. prezydujący radzie m. przedłożył. Osnowa tej odprawy została przez sekretarza rady odczytaną tak w języku pierwotnym niemieckim, jak i przetłumaczeniu polskiem. Na wniosek radnego p. dr. Gębarzewskiego, żeby takową sekcyi IV. do rozpoznania przekazać i uwagę radnego pana Armatysa, że rada już pierwotnie uchwaliła zażalenie w razie odmownym do c. k. ministeryum i do najwyższego tronu przesłać, uchwalono przekazać tę sprawę dotyczącej sekcyi do załatwienia jej w myśl powziętej pierwotnej uchwały rady. Następnie przystąpiono do obrad nad sprawami na porządku dziennym będącemi. Sprawozdawca radny p. dr. Orzochowicz, l. m. 54361 l. w. 189. C. k. Namiestnictwo wprowadziło składkę dobroczynnych datków w całym obrebie dla dotkniętych powodzia mieszkańców nadwiśla Tarnowskiego. Magistrat zarządził tedy kwestyę w tutejszym mieście, a zawiadamiając o tem radę, czuł się być obowiązanym wniosek zrobić, by z funduszu gminy do tych datków całego kraju odpowiednią kwotą się przyczynić. Sekcya I. popierając tę propozycyę wnosi tedy, by z funduszu gminy kwota 2000 zł. na ręce komitetu towarzystwa agronomicznego krakowskiego do rozdziału między dotkniętych przesłać, która to kwota w rubryce budżetu 33 rozchodu „nadzwyczajne wydatki“ swe pokrycie znajdzie. Radny pan Dr. Ziemiałkowski zabrawszy głos wyjaśnił, że przytoczony komitet towarzystwa agronomicznego krakowskiego nie otrzymał niestety od rządu pozwolenia do zbioru datków i rozdziału wsparcia, a miasto tego zawiązała się na wniosek wydziału sejmowego w Tarnowie pod protekcyą władzy miejscowej komisya z obywateli kraju, trudniąca się dobroczynnością, i wniósł, by odchodząc od formy przesłać datek dla tem spieszniejszego udzielenia wsparcia tejże komisyi tarnowskiej. Radny p. Jabłoński, broniąc wniosku sekcyi, przytoczył, że wzmiankowany komitet krakowski odniósł się po odprawie rządu krajowego do c. k. ministeryum, więc wypada odczekać z przesłaniem datku, bo przyzwolenie na zawiązanie komitetu krakowskiego spodziewane. Radni pp. Dr. Madejski i Adamski zabierając głos oświadczali się za przesłaniem niezwłocznem do komisyi tarnowskiej, zaś pp. Br. Doliniański i Dr. Lunda popierali wniosek sekcyi, i zdanie p. Jabłońskiego, przytaczając, ze członkowie rady państwa w obronie komitetu krakowskiego bezwątpliwy udział wezmą dla utrzymania zasady autonomii kraju w sprawach dobroczynności dotyczących, i zapewnie przyzwolenie rychłe wyjednają, a od tego komitetu na zaufaniu publicznem opartego większe datki wpłyną, i po nim też składniejszy rozdział wsparcia spodziewany jest, jak po komisyi tarnowskiej, którą rząd do tego powołał. Radny p. Schuman J. mniemał zasiągnąć bliższą wiadomość o komitecie krakowskim telegrafem, zaś radny p. Armatys oświadczył się za wysłaniem dwóch członków rady na miejsce rozdziału. P. prezydujący poddał w streszczeniu przedmiotu wniosek sekcyi I. pod głosowanie. Zgromadzenie uchwaliło znaczną większością głosów: pójść w pomoc powodzią dotkniętym mieszkańcom nadwiśla kwotą 2000 zł. z funduszu gminy rubryki nadzwyczajnych wydatków budżetu, takową przesłać na ręce komitetu krakowskiego skoro tylko upoważnienie do zbioru składek otrzyma. W razie gdyby upoważnienia nie otrzymał, którą to wiadomość odczekać należy, przesłać datek komisyi Tarnowskiej.

Wieden. (Tabula septemwiralna w Zagrabiu.) Według *Gazety zagrabskiej* Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z 9. b. m. raczył najmiłościwiej przyzwolić na założenie najwyzszej instancyi sądowej dla królestw Dalmacyi, Kroacyi i Slawonii z mianowaniem królewskiej tabuli septemwiralnej i siedzibą w Zagrabiu.

(Wydział skarbowy.) Wydział skarbowy izby deputowanych postanowił na jednem z ostatnich posiedzeń, ażeby najprzód szczegółowe rubryki wydatków, w miarę jak przez wydział cały przyjęte będą, przez referentów właściwych rubryk izbie złożone zostały; chociaż dwóch zaś jeneralnych sprawozdawców będą mieli zadanie, złożenia izbie ogół postanowień co do wszystkich rubryk wydatków i ich pokrycia, w formie prawa finansowego, po raz trzeci odczytanem być mającego.

Że zaś prezes izby deputowanych na ostatniem posiedzeniu oznajmił, że cały szereg pojedyńczych relacyj złożony już został, spodziewać się zatem można, iż rozbiór budżetu w izbie bez przerwy postępować będzie. Wygotowane bowiem już są następujące relacye, a mianowicie:

I. Potrzeby państwa.

A. 1. Dwór cesarski: referent baron Tinti. 2. Kancelarya gabinetowa: Dr. Wieser. 3. Rada państwa: Dr. Schindler. 4. Rada ministrów: Dr. Ryger. 5. Ministeryum spraw zewnętrznych: Hrabia Hartig. 6. Ministeryum stanu *a)* oddział politycznej administracyi: radca dworu Taszek *b)* oddział wyznań religijnych: archimandryta Benedella; *c)* oddział oświaty publicznej: profesor Brinz. 7. Kancelarya nadworna węgierska. 8. Kancelarya nadworna siedmiogrodzka. 9. Kancelarya nadworna kroacko-słoweńska: prezes Wenisz. 11. Ministeryum sprawiedliwości: radca dworu Czabusznik. 12. Ministeryum policyi: Hr. Mazzuchelli. 13. Ministeryum handlu: Dr. Krasa. 14. Potrzeby nie należące do żadnej z poprzednich rubryk: Dep. Pummerer.

B. 2. Ministeryum marynarki: Baron Eiselsberg.

G. Indemnizacya gruntowa: Profesor Herbst.

H. Strata na monetach i wymianie prof Herbst.

Co do rubryki 16. (ministeryum skarbu) relacya wydziałowi złożoną już została; co do rubryki 14 (władze kontrolujące) nie masz jeszcze relacyi; również nie masz relacyi co do rubryki *B.* (ministeryum wojny) referent dr. Giskra, co łatwo pojąć można przy nader wielkiej rozległości tego przedmiotu; relacya ta wszakże wkrótce złożoną zostanie.

Trzeci oddział nie złożył jeszcze relacyi co do rybryk: Subwencye, gwarancye procentów i nakłady kapitałów; również co do rubryk: dług państwa i jego amortyzacya.

Z drugiego głównego poddziału (pokrycie potrzeb) złożone już są następujące relacye: 1. Podatki stałe: referent dr. Demel; 2. Podatki niestałe i monopol tytoniu: referent dr. Stamm.

Przygotowane zaś jest prawo o poborze podatku na wódkę: referent baron Riese-Stalburg (tenże referent wziął urlop na dłuższy czas z powodu wystawy londyńskiej).

Z tego wykazu wykończonych prac w wydziale finansowym wypada, iż rozprawy nad budżetem w izbie nieprzerwanie postępować będą; w miarę bowiem jak obrady nad rubrykami wykończonemi załatwione zostaną, brakujące jeszcze rubryki przez wydział złożone będą. Tymczasem zaś załatwioną będzie w wydziale kwestya przedłożenia przywileju bankowego, gdyż dwie frakcye przeciwne gotowe już mają właściwe projekta, które następnie w formie opinii większości i mniejszości izbie złożone zostaną.

Portugalia.

(Zmiany w ministeryum.) Według doniesienia z Madrytu z 11. b. m. zapowiadano w **Lizbonie** zmianę ministeryalną i rozwiązanie izb. Sądzą, że jeźli iby zostaną rozwiązane, ministeryum nie pozyska większości przy nowych wyborach.

Anglia.

Londyn, 13. kwietnia. (Oświadczenie Palmerstona w sprawie włoskiej.) Telegram z Londynu 12. kwietnia datowany donosił: „Lord Palmerston oświadczył w parlamencie, że świecka władza Papieża utrzymać się nie może. Los Papieża jest w rękach Cesarza Francuzów. Gdyby wojsko francuskie Rzym opuściło, to Włochy byłyby wolne aż do morza adryatyckiego.“

Teraz odebrano relacyę z owego posiedzenia parlamentu i okazuje się, że telegram powyższy sprostowany być winien. Lord Palmerston bowiem powiedział dosłownie co następuje:

„Nie mogę powiedzieć, ażeby zajęcie Rzymu przez Francuzów było zgwałceniem praw międzynarodowych, bo zajęcie to nastąpiło za zezwoleniem i na żądanie Monarchy tej części kraju, która mu jeszcze pozostała; zajęcie to jest jednak pogwałceniem zasady nieinterwencyi, uznanej zgodnie przez Anglię i przez Francyę; nadto jest ono w sprzeczności z deklaracyę na początku kampanii włoskiej wydaną, celem bowiem tej kampanii miało być oddanie Włoch Włochom i uwolnienie ich od morza śródziemnego do adryackiego.“

Zresztą — pisze *Gazeta wied.* — szturm jak Layard, Gladstone i lord Palmerston na posiedzeniu z dnia 12. za Piemontem przypuszczali, nie zasługuje na żadne ocenienie. Odrzucając wszelkie świadectwa przeciwko Piemontowi walczące, zaprzeczając fakta jawnie udowodnione, a twierdząc, że dla Włoch z panowaniem Piemontanów złoty wiek powrócił; mieniąc rozbójnikiem i bandyta każdego przeciwnika Piemontu, pp. Layard, Gladstone i lord Palmerston nie zasłużyli na to, ażeby się wdawać z nimi w dysputę, mogli bowiem powiedzieć po prostu: Nasz interes wymaga tego, ażebyśmy na teraz z Piemontem trzymali, jak zaś Piemontanie we Włoszech postępują i rządzą, czy Włochy władzę ich błogosławią lub przeklinają to w obec naszego interesu, zupełnie nam jest obojętnem.

(Posiedzenie parlamentu z d. 10. kwietnia.)

W izbie wyższej hrabia Granville przedłożył dokument względem zmian, które rząd ma zaprowadzić w szkołach. Każda szkoła elementarna otrzyma 4 Sh. zapomogi za ucznia, według przeciętnej liczby uczniów, a 8 Sh. za każdego ucznia, który złoży egzamin z czytania, pisania i rachunków. Z tych 8 Sh. odciągnie się trzecia część za każdego ucznia, który nie złoży egzamin. To są zasady zmian.

Hrabia Grey and Ripon oświadczył na zapytanie, że budowa fortyfikacyi w Spithead została wstrzymana, i że kwestyę tę przekazano komisyi obrony kraju. Między innemi wspomniał, że zdaniem sir W. Armstronga żaden okręt pancerny nie oprze się artyleryi. Książę Cambridge nadmienił, że sir W. Armstrong przyrzeka ulać działo, które sześćsetfuntową kulą na 2200 łokci taki sam zrobi skutek, jak kula trzystofuntowa w odległości 200 łokci.

Francya.

Paryż, 13. kwiatnia. (Sprawa Arcybiskupa Tuluzy.) Arcybiskup Tuluzy, ks. Desprez, ogłosił w dzienniku tuluzkim notę, w której oświadcza, iż wypadek którego 300letnią pamiątkę obchodzić zamierzył, dla tego jedynie uważa jako chwalebny i uświęcenia godny, że mieszkańcom Tuluzy wiarę ojców ich zachował. Nie miał on zamiaru obchodzenia krwawego epizodu z wojen religijnych, lecz jedynie chciał dziękować Bogu za to, że miasto Tuluzę od drugiego nieszczęścia zachował. Następnie arcybiskup donosi, iż zamierza udać się do Rzymu, dokąd przez Ojca św. powołany został.

(Wyroki policyjne.) Dwaj studenci Taule i Clémenceau, którzy w dniu 24. lutego na placu Bastilli aresztowani zostali, powołani byli wczoraj przed sąd policyi poprawczej pod zarzutem co do pierwszego, iż usiłował wywołać nienawiść i wzgardę przeciwko rządowi przez odczytanie wierszy podburzających w kawiarni; co do drugiego zaś, iż rozdawaniem plakatów usiłował wywołać zbiegowisko, co mu się jednak nie udało. Taule, który kilkakrotnie już za polityczne przestępstwa, a mianowicie za listowanie z Lodru-Rollinem karany był, skazany został na jeden miesiąc więzienia i 200 franków kary, Clémenceau zaś na jednomiesięczne więzienie.

(Wiadomości bieżące.) Poselstwo japońskie przyjmowane będzie d. 12. kwietnia w Tuileryach. Cztery galowe powozy dworskie przeznaczone są dla przewiezienia go z hotelu Luvru. Główny ambasador jechać będzi sześciokonnym powozem. Z Paryża udaje się poselstwo do Londynu, wracać zaś myśli do kraju przez Berlin i Petersburg.

W Paryżu mówią o wysłaniu p. de la Guerroniére w ważnej politycznej misyi. Miał on dnia 11. kwietnia audyencyę u Cesarza.

Cesarz oświadczyć miał lordowi Cowley, że wojsko francuskie zostanie w Mexyku aż do zupełnego urządzenia wewnętrznych spraw krajowych. Byłoby to więc zajęcie do okupacyi Rzymu podobne. Kontrakty liwerunkowe zawarte są na dwa lata.

Pays zaprzecza pogłosce o bliskiej zmianie ministeryalnej w Hiszpanii, jako też by konwencya w Soledad zawarta miała być przyczyną tego przesilenia.

Dziennik ten zaprzecza także wiadomości, jakoby jenerał Prim miał sprzeciwiać się wylądowaniu jenerała Almonte w Vera Cruz. Jenerał Almonte udał się do Mexyku za upoważnieniem od Cesarza, a zatem żadnych przeszkód napotykać nie powinien.

Pays donosi także, że odjazd wicekróla Saida Baszy z Egiptu nastąpi dnia 1. maja. Zatrzyma się on miesiąc we Włoszech i kilka dni w Paryżu, a z powrotem odwiedzi Londyn i Konstantynopol.

Włochy.

(Okólnik Ratazzego.) Piemoncki minister spraw wewnętrznych wydał okólnik do prefektów, w którym oświadcza, że idee wolności i jedności narodu przewodzą polityce włoskiej. Dopóki dzieło zjednoczenia nie jest dokonane, nie mogą istnieć we Włoszech dwa polityczne programy. Mężowie, którzy stają u steru, mogą różnić się w zdaniu jedynie co do stopnia wolności, do której kraj jest zdolny. Gabinet sądzi, że kraj będzie używał wszelkich wolności, które konstytucya przyzwala. Rząd będzie trzymał się polityki pojednawczej, ale nie dozwoli wdzierać się w swoje prawa, i stawi opór stanowczy. Spodziewać się należy, dodaje *Gaz. wied.*, że Garibaldi i jego stronnicy odpowiedzą w „Republikaninie“ na tę uwagę ministra.

(Bandy reakcyjne.) Jenerał Lamarmora doniósł rządowi, że banda ze 150 ludzi złożona w uniformach i konno z rzymskiego państwa w Neapolitańskie wpadła, i spotkała się z oddziałem piechoty piemonckiej, który tak długo ją wstrzymał, aż nadszedł cały batalion, który bandę tę rozprószył i na rzymskie terytoryum wpędził.

(Sądy w Palermie.) Według ogłoszonego sprawozdania trybunału kryminalnego w Palermie z 2000 zbrodni i przestępstw, które od 1. października 1861 do 28. marca b. r. sądowi doniesione były, tylko 163 osądzone być mogły, a to dlatego, iż świadkowie zatrwożeni groźbami wzbraniali się składać świadectw, lub też w składaniu takowych nadzwyczaj byli ostrożni.

(Poczty.) Służba pocztowa we Włoszech kosztuje 20 milionów, a dochód poczty tylko 16 milionów, wypada więc straty 4 miliony. Pomimo tego izba deputowanych zniżyła porto dla całych Włoch z 20 centów na 16 centów.

Rosya.

(Prezydyum rady państwa. — Doniesienie z Norda.) Wielki książę Konstanty objął tymczasowo prezydyum w radzie państwa i komitecie ministrów z powodu, iż hr. Bludow dla słabości zdrowia 6 miesięczny urlop uzyskał. Przy prezentacyi w marmurowym pałacu powiedział wielki książę do wszystkich urzędników, iż w tym roku feryj nie będzie, gdyż bardzo wiele jest rzeczy do załatwienia. Do dziennika *Nord* piszą z Petersburga, że przy obchodzie tysiącletniego jubileuszu dnia 26. sierpnia rada państwa zamieniona być ma w formalny parlament, do którego szlachta i większe miasta z każdej prowincyi po czterech członków przysłaćby miały. Wielki książę Konstanty byłby prezesem tego zebrania. Senat byłby zaś władzą pośrednią między ministrami a takowa „dumą ruską“ podobnie jak rada stanu we Francyi. Ma także być zaprowadzony najwyższy sąd, i prawo drukowe ma być ogłoszone.

Turcya.

(Wypadki wojenne z Montenegrem.) Według doniesień z Antiwari z 5go b. m. *Donau Ztg.* pisze, że Montenegryni nie przestają napadać na sąsiednie okolice tureckie, i je pustoszyć. Niedawno wtargnęli do Kranicy i Scestani, i obrócili w perzynę kościół katolicki, plebanię i 140 domów, które katolicy zamieszkiwali. Starcy, kobiety i dzieci, słowem każdy, co zawcześnie umknąć nie zdołał, został bez litości zamordowany. Aby uniknąć losu nieszczęśliwych współwyznawców z Scestani, katoliccy mieszkańcy wsi Lipaci wraz z plebanem swoim Piotrem Barnabą opuścili swoje siedziby i schronili się do Antivari. Jednocześnie Montenegryni wtargnęli do Muricki, i ponowili napad na Spuz, przyczem wsie Dahlian, Grobacet i Verame zrabowali i z dymem puścili.

Kilka pułków piechoty, konnicy i artyleryi otrzymało rozkaz udać się na granicę montenegryńską. Serdar Ekrem Omer Basza otrzymał zapasy i znaczne sumy pieniężne. Sułtan ułaskawił byłego gubernatora Adalii Hussein Baszę, który przed kilką laty za fałszowanie kaimów na 15 lat więzienia zasądzony został.

Ostatnie wiadomości.

Paryż, 16. kwietnia. „Monitor“ zaprzecza, jakoby Cesarz miał zamiar udać się do Anglii i Prus.

Nowy Jork, 3. kwietnia. Operacye przeciw Nowemu Orleanowi rozpoczęte. „New-Jork Times“ przypuszcza, że wojna ukończy się przed końcem lata.

Mostar, 15. kwietnia. Wchodząc do Bagnani Derwisz Basza otworzył wąwóz Duga, i pod silną eskortą wysłał zapasy do Niksic. Gdy eskorta wracała, napadło na nią kilka tysięcy Montenegrynów i powstańców z Bagnani. Cztery bataliony wojska regularnego w rezerwie pod Sami Baszą zostającego, odparły napad po uporczywej bitwie. Poległych i rannych z obu stron wiele. Luka Vukalovich z małą liczbą stronników schronił się do Bielagory przed Grahowem, i oczekuje na posiłki. Michał Paic, którego Omer Basza mianował wojewodą Zubzi, Kruszewicy, Drocewicy i Sutoryny, pobiera pensyę od Porty.

Wiadomości handlowe.

Zestawienie przeciętnych cen zboża na targach tygodniowych w Bochni w miesiącu marcu 1862.

	Mec ważył	Przywieziono	Sprzedano	Płacono w przecięciu za 1 mec w. a.	
	funtów	meców niż. austr.		zł.	c.
Mec pszenicy	85	950	950	5	40
„ żyta	75	700	700	3	30
„ jęczmienia . . .	71	650	650	2	58
„ owsa	51	550	550	1	75
„ kartofli	.	210	210	1	70

Spostrzczenia meteorologiczne we Lwowie.
Dnia 15. kwietnia 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	322.61	+ 1.8	93.2	północny	sł.	deszcz
2. god. po poł.	323.17	+ 2.2	85.2	„	„	śnieg
10. god. wiecz.	323.47	+ 1.1	80.9	„	„	pochmurno

Ilość deszczu 3.'''00.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 17. kwietnia.

Hotel rosyjski: PP. Netrebski Fab., z Dobroczyna. — Augustynowicz Sew., z Kniażego. — Niezabitowski Fr., z Zameczka. — Rulikowski Ludwik, z Krakowa. — Nałęcz Jarczewski Edw., z Kruszelnicy.

Hotel europejski: Hr. Olizar Er., z Drohowyża. — Hr. Starzyński Boj., z Derewni. — Wojdkowski Ad., z Żurawieczek.

Hotel angielski: Dworski Alex., adwok. kraj., z Przemyśla.

Pod Tygrysa: Solecki Joach., z Cecówki.

Pod koleją żelazną: Walicki Joach., c. k. notar., z Podhajec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 17. kwietnia.

PP. Błotnicki Art. i Kamiński Ign., adwokaci kraj., do Stanisławowa. — Zadurowicz G., do Lenkouca. — Uleniecki Józ., do Woli Barsnieckiej. — Kotkowski Ap., z Martynowa. — Ochocki Józ., z Wierzbowiec. — Dylewski Mar., do Relowa. — Gniewosz Franc., do Grabówki. — Hr. Roniker Ad., do Warszawy. — Hodim Lewkowicz Ant., c. ros. rotm., do Paryża. — Hr. Dzieduszycki Iz., do Izyderówki. — Zagórski Miecz., do Podborza.

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 17. kwietnia.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 83 80. Metaliki po 5% za 100 zł. 69 65; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—; Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 830 —; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 204 80; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo niemieckiej waluty —.—. Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 133 90. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.29, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 132 75

Kurs lwowski.

Dnia 17. kwietnia.

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	20	6	27
Dukat cesarski	" "	6	22	6	28
Półimperyał zł. rosyjski	" "	10	82	10	95
Rubel srebrny rosyjski	" "	2	8	2	10
Talar pruski	" "	1	98	2	2
Polski kurant i pięciozłotówka	" "	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	60	80	15
" " " m. k. za 100 zł.	bez kuponów	83	45	84	20
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	229	—	231	75
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	70	25	71	6
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	83	—	83	90

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 15 kwietnia.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	65 20	65 30
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	83 90	84 —
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	83 50	83 70
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	—.—	—.—
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	69 70	69.80
dtto. " 4½%	61 25	61 50
dtto. " 4%	54 50	54 75
dtto. " 3%	41 —	41 50
dtto. " 2½%	35.—	36 —
dtto. " 1%	13 60	14 —
Przez. do wylos. z r. 1839	146 *)	147.—
" 1854	94 25	94 75
" 1860	93 60	93 80
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł.	99 —	99 25
Renty Como po 42 lir. aus.	16 75	17.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	67 50	68.—
" " " 4½%	60 50	61 —
" " " 4%	53 50	54 —
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju " 3½%	46.50	47.50
" 3%	—.—	46.—
" 2½%	45 50	46.—
" 2¼%	38.—	38 50
" 2%	34.50	35.—
" 1¾%	—.—	30.50
dtto. z procent za granicą " 5%	67 50	68 —
" 4½%	60 50	61.—
" 4%	53.—	53 50

B. Krajów koronnych (Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.)	pien.	towar.
Niższej Austryi	88 —	88 50
Wyż. Aust. i Salb.	86 75	87 —
Czech	88.—	88 50
Morawii	92.—	93 —
Szląska	88.—	88 50
Styryi	88.—	88.50
Tyrolu	96.—	97.—
Kar., Krainy. i Wyb.	87.50	88.50
Węgier	73 —	73 75

*) Wczoraj powinno być 146.50 147. —

Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Banatu Tem.	70 75	71.25
Kroacyi i Sławonii	73 —	74
Galicyi	70.50	71.—
Siedmiogr. i Bukow	69 —	69 50
Lom. wen. poż. z r. 1856	—.—	—.—
Wen. pożyczka z r. 1859	100 50	101 50
Dług Tyrolu po 5%	67.50	68.—
" 4%	53 50	54.—
" 3½%	46 50	47 50
Dług Salcburga " 3%	38.	38.50
" 2½%	32.	32.50
Dług Krainy " 2%	25.—	25.50
" 1¾%	21.50	22.—

2. Stan oblig. domestykaln.

po 3% za 100 zł.	16.—	17.—
" 2½% za 100 zł.	14.—	15.—
" 2¼% za 100 zł.	12.—	13.—
" 2% za 100 zł.	11.—	12.—
" 1¾% za 100 zł.	10.—	11.—

3. Akcye.

Banku nar.	827	829
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	204 30	204 50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	649	650
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2250	2252.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	281 —	281 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	161	161 50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	138	138 25
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	273 —	274.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 180 zł. (90%)	232	232 50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	48.—	50.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k.	100 —	105.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	698.—	700.—

	pien.	towar.
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	189.	190.—
Kol. Fern. Rass. po 200 zł.		
dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—	200.
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	162.—	163
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	448 —	449.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	246 —	248.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	397.—	400
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	400.—	402.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	190.—	195.—

4. Listy zastawne.

Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	103 50	103.75
10 " 5%	98 75	99 25
przeznacz. do los. po 5%	90 25	90 75
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
przez. do los. po 5%	86.10	86 30
Gal. Tow. kred. po 4%	80.—	—.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.25	97.75
detto detto w srebrze 5proc. za 100 zł. w. a.	103 35	103 50
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	144.50	145.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	95 85	96 25
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	140 50	141 —
Kol. Gloggn. za 100 zł.	81.50	82 50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	97 50	98.50
Lloyda za 100 zł.	90.—	91.—

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	131 40	131 60
Tow. żeg. par. na Dun po 100 zł. m. k.	103 75	104 25
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	126.50	127.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	38.75	39.—
Esterhazego po 40 zł. m. k	101	101 50
Salma " 40 " "	39.—	39 50
Palfiego " 40 " "	37.75	38.25
Clarego " 40 " "	36 75	37.—
St. Genois " 40 " "	38 25	38 75
Windischgrätza 20 zł. "	22 75	23 —
Waldsteina 20 " "	25.—	25 50
Keglevicha 10 " "	16 75	17.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	112 50
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	112 30	112 50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	112 50	112 80
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	99 35	99 35
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	133 15	133 25
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	52 50	52 50
Paryż za 100 fr.	52.50	52 60
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien	towar.
Dukaty ces. men.	6.27	6.27½
dtto. pełnej wagi	6.26	6.26½
Korona	18.35	18.40
20frankówka	10 57	10.58
Rosyjski impery.	10.85	10.87
Talar związkowy	1.98	1.98½
Srebro	132.—	132.25
Kurs korony w k. kasach	13 zł. 56 c.	

KRONIKA.

(Starożytności egipskie.) Hrabia Tyszkiewicz młody Polak ofiarował dla muzeum w Luwrze bogaty zbiór starożytności, które sam uzbierał w Egipcie. Według „Monitora“ znajduje się w tym zbiorze 140 przedmiotów z bronzu, a między niemi 76 pięknych figurek, które bóstwa egipskie przedstawiają.

(Odezwa misyonarza Robertsa.) Dziennik w Hongkong wydawany ogłasza odezwę misyonarza Robertsa, któremu Taepingowie zawdzięczają swoje wątpliwe nawrócenie do chrześciaństwa. Stracił on do reszty nadzieję, że wiarę św. stale między nimi zaszczepi i opuścić ich musiał. Osnowa rzeczonej odezwy jego jest następująca: Będąc od roku 1847 misyonarzem w Hang Sowchuen powziąłem nadzieję, że powstanie przyniesie dobre skutki pod względem religijnym, handlowym i politycznym, sprzyjałem przeto ruchowi rewolucyjnemu, wspierałem je słowem i czynem, o ile to jako sumienny misyonarz czynić mogłem bez splamienia posłannictwa mego. Przeżywszy jednak 15 miesięcy między tymi ludźmi, zgłębiwszy ich polityczne, handlowe i religijne zamiary, zmieniłem moje przekonanie, i dla słusznych przyczyn stałem się przeciwnikiem tych, dla których byłem dawniej szczerym przyjacielem. Nie użalam się osobiście na Hang Sowchuena, był on zawsze dla mnie bardzo przychylnym. Ale uważam go za człowieka nieroztropnego, który bez rządu uorganizowanego nie jest w stanie panować, a przy pomocy swoich królów kuli, nie może uorganizować nawet takiego rządu, jak dawny cesarski. Charakter wrzący i popędliwy nie pozwala mu wybuchu gniewu powstrzymać. Dla jednego marnego słowa, bez względu na płeć, bez sądu i procesu skazuje na śmierć swoich ludzi. Nie cierpi także handlu; byłem sam świadkiem jak kilku ludzi z pośrodka najwierniejszych swoich stronników za to tylko zamordować kazał, iż w mieście interesa prowadzili. Zabrania wszelkich stosunków z cudzoziemcami. Jego tolerancya religijna i rozmaitość kościołów są komedyą i bynajmniej nie przyczyniają się do rozszerzenia chrześciaństwa. Używa on tej tolerancyi za narzędzie do rozszerzenia swojej własnej wiary politycznej, i stawia się na tym samym stopniu co Jezus Chrystus. Misyonarz, który nie uwierzy w to jego boskie stanowisko nie jest pewien swego życia ani swojej własności. Zaraz gdym przybył, zypowiedział mi, że jeśli w niego nie uwierzę, będę musiał umrzeć jak żydzi, którzy w Zbawiciela nie uwierzyli. Pomimo tego jednak nie sądziłbym, że życie moje może być tak dalece zagrożone, gdyby miecz jednego z jego towarzyszy nie był istotnie zawisł nademną.“

Opowiada dalej, że jeden z przywódźców powstania, imieniem Kang Wan, wszedł z dobytym mieczem do jego mieszkania, i jednego z jego służących zamordował. Poczem jego samego znieważał, wyzywał, popychał i policzkował, a to by go zmusić do jakiego nierozważnego słowa, które musiałby śmiercią przypłacić. W końcu poznawszy, że pobyt dłuższy jest niepodobnym, umknął a o wydanie swego mienia, książek, i służących nadaremnie uprasza dzisiaj tych, których niedawno jako dobrych chrześcian podawał.

Główny Redaktor **M. Szczeniawa Sartyni.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.